

Den Europæiske Unions Tidende

C 233

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

52. årgang
26. september 2009

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2009/C 233/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 220 af 12.9.2009	1
<hr/>		
	V Udtalelser	
	RETLIGE PROCEDURER	
	Domstolen	
2009/C 233/02	Sag C-198/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 4. juni 2009 — IFB Stroder Srl mod Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ...	2
2009/C 233/03	Sag C-223/09: Sag anlagt den 18. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen	3

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 233/04	Sag C-228/09: Sag anlagt den 24. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen	3
2009/C 233/05	Sag C-240/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Den Slovakiske Republik) den 3. juli 2009 — Lesoochránárske zoskupenie VLK mod Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky	3
2009/C 233/06	Sag C-243/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Halle (Tyskland) den 3. juli 2009 — Günter Fuß mod Stadt Halle (Saale)	4
2009/C 233/07	Sag C-244/09: Sag anlagt den 3. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	4
2009/C 233/08	Sag C-247/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 7. juli 2009 — Alketa Xhymshiti mod Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach	5
2009/C 233/09	Sag C-251/09: Sag anlagt den 7. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Cypern	5
2009/C 233/10	Sag C-253/09: Sag anlagt den 8. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Ungarn	6
2009/C 233/11	Sag C-265/09 P: Appel iværksat den 15. juli 2009 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 29. april 2009 i sag T-23/07 — Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	7
2009/C 233/12	Sag C-271/09: Sag anlagt den 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen	8
2009/C 233/13	Sag C-282/09 P: Appel iværksat den 22. juli 2009 af Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) til prøvelse af dom afsagt den 20. maj 2009 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i de forenede sager T-405/07 og 406/07, CFCMCEE mod KHIM	8
2009/C 233/14	Sag C-286/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'appello di Roma (Italien) den 24. juli 2009 — Luigi Ricci mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)	9
2009/C 233/15	Sag C-287/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'appello di Roma (Italien) den 24. juli 2009 — Aduo Pisaneschi mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)	9
2009/C 233/16	Sag C-290/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italien) den 27. juli 2009 — Telecom Italia SpA mod Regione Autonoma della Sardegna	10

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 233/17	Sag C-292/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale di Parma (Italien) den 27. juli 2009 Isabella Calestani mod Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma	10
2009/C 233/18	Sag C-293/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Italien) den 27. juli 2009 — Paolo Lunardi mod Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma	11
2009/C 233/19	Sag C-306/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 31. juli 2009 — I.B. mod Conseil des ministres	11
2009/C 233/20	Sag C-310/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 4. august 2009 — Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique mod Société Accor ...	11
2009/C 233/21	Sag C-322/09 P: Appel iværksat den 12. august 2009 af NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB til prøvelse af dom afsagt den 9. juni 2009 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-152/06, NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	12
2009/C 233/22	Sag C-330/09: Sag anlagt den 17. august 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	13

Retten i Første Instans

2009/C 233/23	Sag T-498/07 P: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. juni 2009 — Krcova mod Domstolen (Appel — personalesag — tjenestemænd — ansættelse — prøvetid — forlængelse af prøvetiden — udtalelse ved prøvetidens udløb — afskedigelse efter prøvetidens udløb — vedtægtens artikel 34 — Personalerettens forpligtelse til at begrunde sine afgørelser)	14
2009/C 233/24	Sag T-94/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 29. juni 2009 — Athinaïki Techniki mod Kommissionen (Statsstøtte — klage — beslutning om henlæggelse af klagen — hjemvisning til Retten efter annulation — tilbagetrækning af den anfægtede beslutning — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	14
2009/C 233/25	Sag T-279/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 2. juli 2009 — Evropaïki Dynamiki mod ECB (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — Fællesskabets udbudsprocedurer — levering af it-rådgivnings- og -udviklingstjenester til ECB — afslag på et bud og beslutning om at tildele kontrakten til andre tilbudsgivere — annullationssøgsmål — retlig interesse — udelukkelseskræterium — tilladelse skal meddeles af en national myndighed — søgsmålet delvist åbenbart ugrundet, delvist åbenbart uantageligt til realitetsbehandling)	15
2009/C 233/26	Sag T-159/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. juni 2009 — Procter & Gamble mod KHIM — Bayer (LIVENSA) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — ikke fornuddent at træffe afgørelse)	15
2009/C 233/27	Sag T-176/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2009 — infeuope mod Kommissionen (Passivitets-, annullations- og erstatningssøgsmål — offentlige tjenesteydelsesaftaler — udbud vedrørende vedligeholdelse af KHIM's edb-systemer — administrativ klage til Kommissionen — Kommissionens stiltiende beslutning om afvisning — nye påstande — forbindelse mellem passivitets-søgsmål og erstatningssøgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 233/28	Sag T-188/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2009 — infeuope mod Kommissionen (Passivitets-, annullations- og erstatningssøgsmål — offentlige tjenesteydelsesaftaler — udbud vedrørende udførelse af rådgivnings-, revisions- og undersøgelsesbistand til KHIM — administrativ klage til Kommissionen — Kommissionens stiltiende beslutning om afvisning — nye påstande — forbindelse mellem passivitetssøgsmål og erstatningssøgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)	16
2009/C 233/29	Sag T-300/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2009 — Hoo Hing mod KHIM — Tresplain Investments (Golden Elephant Brand) (EF-varemærker — ugyldighedssag — artikel 63, stk. 4, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 65, stk.4, i forordning (EF) nr. 207/2009) — retsakt, der giver sagsøgeren fuldstændig medhold i dennes påstande — afvisning)	16
2009/C 233/30	Sag T-340/08 P: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. juni 2009 — Timmer mod Revisionsretten (Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — nye og væsentlige faktiske omstændigheder — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	17
2009/C 233/31	Sag T-371/08 P: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. juni 2009 — Nijs mod Revisionsretten (Appel — personalesag — tjenestemænd — afgørelse om at udnævne appellantens overordnede — intern udvælgelsesprøve — valg af personaleudvalget — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren i forfremmelsesåret 2006 — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	17
2009/C 233/32	Sag T-376/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. juni 2009 — Nijs mod Revisionsretten (Appel — personalesag — tjenestemænd — karriereudviklingsrapport for perioden 2005/2006 — afgørelse om ikke at udnævne appellanten i forfremmelsesåret 2007 — Revisionsrettens afgørelse om at genudnævne sin generalsekretær — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	17
2009/C 233/33	Sag T-196/09 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 10. juli 2009 — TerreStar Europe mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — beslutning om udvælgelse af operatører af fælleseuropæiske systemer, der leverer mobile satellittjenester — begæring om udsættelse af gennemførelse og om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	18
2009/C 233/34	Sag T-297/09: Sag anlagt den 22. juli 2009 — Evropaïki Dynamiki mod EASA	18
2009/C 233/35	Sag T-298/09: Sag anlagt den 22. juli 2009 — Evropaïki Dynamiki mod Kommissionen	19
2009/C 233/36	Sag T-308/09: Sag anlagt den 30. juli 2009 — Italien mod Kommissionen	19
2009/C 233/37	Sag T-311/09 P: Appel iværksat den 4. august 2009 af Luigi Marcuccio til prøvelse af dom afsagt den 20. maj 2009 af Personaleretten i sag F-73/08, Marcuccio mod Kommissionen	20
2009/C 233/38	Forenede sager T-530/93, T-531/93, T-87/94, T-91/94, T-106/94, T-120/94 og T-124/94: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. juli 2009 — Kat m.fl. mod Rådet og Kommissionen	21

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

(2009/C 233/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 220 af 12.9.2009

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 205 af 29.8.2009

EUT C 193 af 15.8.2009

EUT C 180 af 1.8.2009

EUT C 167 af 18.7.2009

EUT C 153 af 4.7.2009

EUT C 141 af 20.6.2009

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 4. juni 2009 — IFB Stroder Srl mod Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Sag C-198/09)

(2009/C 233/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IFB Stroder Srl

Sagsøgt: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Præjudicielle spørgsmål

1) Bestemmelserne i artikel 2 og 3 [i direktiv 89/105] regulerer forholdet mellem de offentlige myndigheder i en medlemsstat og medicinalfirmaerne — idet fastsættelsen af prisen på et lægemiddel eller forhøjelsen heraf foretages på grundlag af firmaernes oplysninger, men under forbehold af den kompetente myndigheds godkendelse, dvs. på grundlag af en dialog mellem medicinalfirmaerne og de myndigheder, som har til opgave at overvåge udgifterne på lægemidler — hvorimod [direktivets] artikel 4, stk. 1, regulerer det tilfælde, hvor der indføres »et prisstop for alle lægemidler eller bestemte kategorier af lægemidler«, hvilket prisstop anses for en generel foranstaltning, som den pågældende medlemsstat skal undersøge mindst én gang årligt på grundlag af de nationaløkonomiske forhold i medlemsstaten, med henblik på at træffe afgørelse om, hvorvidt prisstoppet kan opretholdes. Ifølge denne bestemmelse har de kompetente myndigheder en frist på 90 dage, inden for hvilken de skal give meddelelse om de eventuelle prisforhøjelser eller -nedsættelser. I den forbindelse ønsker retten et svar på følgende spørgsmål: »Skal udtrykket i denne bestemmelse de eventuelle [pris]nedsættelser« fortolkes således, at der ud over den generelle foranstaltning, som et prisstop for alle eller bestemte kategorier af lægemidler består af, kan

anvendes en anden generel foranstaltning i form af en nedsættelse af priserne på alle lægemidler eller bestemte kategorier af lægemidler, eller sigter udtrykket »eventuelle prisnedsættelser« kun til de lægemidler, som i forvejen er omfattet af prisstoppet?

- 2) Kan bestemmelsen i artikel 4, stk. 1 [i direktiv 89/105], hvorefter de kompetente myndigheder i en medlemsstat, når der er indført et prisstop, mindst én gang årligt er forpligtet til at undersøge, om de nationaløkonomiske forhold gør det berettiget at opretholde prisstoppet, fortolkes således, at det er muligt i det tilfælde, hvor det, som svar på det første spørgsmål, er lovligt at nedsætte priserne, at anvende en sådan foranstaltning flere gange i løbet af et år og gentage dette over flere år (fra 2002 til 2010)?
- 3) Er det ifølge artikel 4 [i direktiv 89/105] — når denne fortolkes ud fra det hensyn, at foranstaltningerne for pris-kontrol med lægemidler primært har til formål at »fremme folkesundheden, idet de skal sikre et tilstrækkeligt udbud af lægemidler til rimelige priser« og hensynet til at undgå, at »foranstaltningerne er forskellige, [hvilket] kan [...] hindre eller fordreje handelen med lægemidler inden for Fællesskabet« — foreneligt med Fællesskabets bestemmelser at vedtage foranstaltninger med henvisning til udgifternes omfang, når disse kun skønnes og ikke fastslås (spørgsmålet vedrører begge tilfælde)?
- 4) Skal kravene vedrørende overholdelsen af udgiftslofterne for lægemidler, som hver enkelt medlemsstat har kompetence til at fastsætte, udelukkende have direkte sammenhæng med udgifterne til lægemidler, eller har medlemsstaterne også skønsmæssig beføjelse til at tage hensyn til data vedrørende andre udgifter inden for sundhedssektoren?
- 5) Skal de principper om gennemsigtighed og de pågældende virksomheders deltagelse i beslutningerne om prisstop eller en generel nedsættelse af priserne på lægemidler, som kan udledes af direktivet, fortolkes således, at der altid skal være mulighed for at fravige et prisstop (artikel 4, stk. 2, i direktiv [89/105]) og for, at den virksomhed, der ansøger derom, konkret deltager i beslutningen, med den følge, at myndighederne er forpligtet til at begrunde et eventuelt afslag?

Sag anlagt den 18. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-223/09)

(2009/C 233/03)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved O. Beynet og M. Kaduczak, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/89/EF af 18. januar 2006 om foranstaltninger til fremme af elforsyningsikkerhed og infrastrukturinvesteringer⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 24. februar 2008. På tidspunktet for indgivelsen af denne stævning havde sagsøgte imidlertid endnu ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre direktivet eller under alle omstændigheder ikke underrettet Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EUT L 33, s. 22.

Sag anlagt den 24. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-228/09)

(2009/C 233/04)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafyllou og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 78, 79, 83 og 86 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, idet den i beskatningsgrundlaget for

moms opkrævet i Polen har inkluderet en »registreringsafgift« ved overdragelse, erhvervelse inden for Fællesskabet og indførsel af et motorkøretøj til privat brug.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Klagepunkterne i dette søgsmål vedrører det forhold, at Republikken Polen i beskatningsgrundlaget for moms har inkluderet en registreringsafgift ved overdragelse, erhvervelse inden for Fællesskabet og indførsel af motorkøretøjer til privat brug, som ikke er blevet indregistreret, og som finder sted i denne medlemsstat.

Ifølge Kommissionen er der væsentlige lighedspunkter mellem den polske skat/afgift, som er omtvistet i den foreliggende sag, og den danske skat/afgift, som forelå i sag C-98/05, De Danske Bilimportører. I denne sag fastslog Domstolen, at skatten/registreringsafgiften ikke var omfattet af beskatningsgrundlaget for moms.

Det er Kommissionens opfattelse, at den måde, hvorpå den polske registreringsafgift fungerer ved flere transaktioner vedrørende det samme køretøj, inden indregistreringen finder sted, indebærer, at der i det væsentlige er tale om en skat/registreringsafgift, og ikke en salgsafgift, som påstået af Republikken Polen. Den afgiftspligtige person skal således kunne fratække registreringsafgiften i den skyldige skat. Dette betyder, at skatten/afgiften takket være fradragsordningen for yderligere betalt skat kun opkræves én gang.

Kommissionen er ikke enig i Republikken Polens argument, hvorefter den person, som har ansvaret for betalingen af registreringsafgiften, er den person, som videresælger køretøjet, den person i Fællesskabet, som køber køretøjet, eller importøren af køretøjet frem for den person, i hvis navn køretøjet indregistreres.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Den Slovakiske Republik) den 3. juli 2009 — Lesoochránárske zoskupenie VLK mod Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky

(Sag C-240/09)

(2009/C 233/05)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lesoochránárske zoskupenie VLK

Sagsøgt: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan den umiddelbare anvendelighed (self executing effect), der gælder for internationale konventioner, tillægges artikel 9 i Århuskonventionen af 25. juni 1998, og navnlig bestemmelsens stk. 3, henset til hovedformålet med denne internationale konvention, der består i at fravige den klassiske opfattelse af begrebet søgsmålskompetence og udstrække partsbegrebet til også at omfatte offentligheden, eller den berørte offentlighed, selv om Den Europæiske Union til dato ikke har vedtaget foranstaltninger til konventionens gennemførelse, skønt Unionen tiltrådte konventionen den 17. februar 2005?
- 2) Kan artikel 9 i Århuskonventionen af 25. juni 1998, og navnlig bestemmelsens stk. 3, der aktuelt er integreret i Fællesskabets retsorden, tillægges umiddelbar anvendelighed eller direkte virkning efter fællesskabsretten, således som dette begreb skal forstås efter Domstolens faste praksis?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 eller 2 besvares bekræftende, kan artikel 9, stk. 3, i Århuskonventionen — henset til det hovedformål, der forfølges med denne internationale konvention — da fortolkes således, at udtrykket »forvaltningsakter« ligeledes omfatter den akt, der består i at træffe en afgørelse med den virkning, at offentlighedens adgang til domstolsprøvelse ligeledes omfatter retten til at anfægte selve den afgørelse truffet af forvaltningsorganet, hvis ugyldighed kan have en indvirkning på miljøet?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Halle (Tyskland) den 3. juli 2009 —
Günter Fuß mod Stadt Halle (Saale)**

(Sag C-243/09)

(2009/C 233/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Halle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Günter Fuß

Sagsøgt: Stadt Halle (Saale)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »ikke [...] lægges til last« i artikel 22, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden⁽¹⁾ fortolkes objektivt eller subjektivt?
- 2) Lægges det til last som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, såfremt en tjenestemand i udrykningstjeneste som følge af sin ansøgning om fremtidigt at overholde den maksimale ugentlige arbejdstid, imod

sit ønske overføres til en anden stilling, der overvejende omfatter intern tjeneste?

- 3) Udgør en lavere aflønning et forhold, der lægges til last som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, såfremt omplaceringen medfører, at omfanget af tjenesten på ubekvemme tidspunkter (nat eller søn- og helligdage) reduceres, og dermed også størrelsen af det ulempebillæg, der ydes for sådan tjeneste?
- 4) Såfremt spørgsmål 2 eller 3 besvares bekræftende: Kan de af en omplacering følgende forhold, der lægges til last, opvejes af andre fordele ved den nye stilling, herunder kortere arbejdstid eller videreuddannelse?

⁽¹⁾ EUT L 299, s. 9.

**Sag anlagt den 3. juli 2009 — Kommissionen for De
Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken
Tyskland**

(Sag C-244/09)

(2009/C 233/07)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 EF, idet den har begrænset den degressive afskrivning for slitage efter Einkommensteuergesetz' § 7, stk. 5, til bygninger, der er beliggende i Tyskland.

— Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Genstanden for søgsmålet er bestemmelserne i den tyske indkomstskattelov, hvorefter den såkaldte degressive afskrivning for slitage, der finder anvendelse ved skattepåligningen af faste ejendomme, dvs. anvendelse af en højere sats end den lineære afskrivningssats i den første fase af afskrivningsperioden, kun gælder for bygninger, som er beliggende i Tyskland.

Denne forskellige behandling af indenlandske og udenlandske faste ejendomme er i strid med de frie kapitalbevægelser garanteret ved artikel 56 EF. Efter fast retspraksis forbyder denne

bestemmelse alle foranstaltninger, der stiller grænseoverskridende kapitalbevægelser ringere end indenlandske kapitalbevægelser og derved kan afholde medlemsstatens borgere fra førstnævnte.

På grund af den omhandlede lovgivning er likviditetssituationen for en skattepligtig investor mindre gunstig, hvis der er tale om en udenlandsk fast ejendom, end hvis der er tale om en indenlandsk ejendom. Dette har til følge, at investeringer i faste ejendomme beliggende i udlandet er mindre attraktive end investeringer i indenlandske faste ejendomme, og at investorer måske afholdes fra at opføre eller erhverve en bygning i en anden medlemsstat. Den forbedrede likviditet ved investering i indenlandske faste ejendomme udgør ifølge retspraksis en skattefordel, der skal tages hensyn til ved sammenligningen mellem rent indenlandske situationer og grænseoverskridende situationer.

Selv om virkningen af de anfægtede diskriminerende regler er begrænset til bygninger, for hvilke byggetilbuddet eller salgsaftalen blev afgivet henholdsvis indgået før den 1. januar 2006, er restriktionen for kapitalbevægelserne ikke blevet bragt til ophør, eftersom den degressive afskrivning for slitage er et vedvarende fænomen.

Efter forbundsregeringens opfattelse er førnævnte restriktion begrundet i tvingende almene hensyn. Den omhandlede lovgivning har til formål at fremme byggeri af lejligheder i Tyskland.

Herved anføres, at ifølge fast retspraksis er fremme af den nationale økonomi ikke en målsætning, der kan begrunde en restriktion af de grundlæggende friheder. Selv hvis målsætningen om fremme af lejlighedsbyggeriet anerkendes som et ikke-økonomisk formål, må det konstateres, at det hverken er nødvendigt eller forholdsmæssigt, at foretage en streng begrænsning af den degressive afskrivning, således at den alene gælder for bygninger beliggende i Tyskland. Det har ingen negative virkninger for formålet om fremme af lejlighedsbyggeriet i Tyskland, hvis den degressive afskrivning også kan foretages for faste ejendomme i andre medlemsstater.

Forbundsregeringen har dermed ikke anført grunde, der kan retfærdiggøre den konstaterede restriktion for de frie kapitalbevægelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 7. juli 2009 — Alketa Xhymshiti mod Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Sag C-247/09)

(2009/C 233/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alketa Xhymshiti

Sagsøgt: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder forordning (EF) nr. 859/2003⁽¹⁾ anvendelse i bopælsmedlemsstaten på en tredjelandsstatsborger, som lovligt har bopæl i en medlemsstat i Den Europæiske Union og arbejder i Det Schweiziske Forbund og hans hustru, som også er tredjelandsstatsborger, med den virkning, at bopælsmedlemsstaten skal lade forordning (EØF) nr. 1408/71⁽²⁾ og forordning (EØF) nr. 574/72⁽³⁾ finde anvendelse på arbejdstageren og hans hustru?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal artikel 2, 13 og 76 i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 574/72 under de i spørgsmål 1 beskrevne omstændigheder fortolkes således, at en moder, der er tredjelandsstatsborger, på grund af sit statsborgerskab er afskåret fra tildeling af familieydelse i bopælsmedlemsstaten, uagtet at det pågældende barn er unionsborger?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 859/2003 af 14.5.2003 om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet, EUT L 124, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, EFT L 149, s. 2.

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21.3.1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet, EFT L 74, s. 1.

Sag anlagt den 7. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Cypern

(Sag C-251/09)

(2009/C 233/09)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Zadra og I. Chatzigiannis)

Sagsøgt: Republikken Cypern

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Cypern har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 31, stk. 1, litra a), i direktiv 93/38/EØF⁽¹⁾ og artikel 1, stk. 1, i direktiv 92/13/EØF⁽²⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Cypern tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det gøres gældende, at Cyperns centrale energimyndighed har tilsidesat direktiv 93/38/EØF og 92/13/EØF ved udbud nr. 40/2005, som vedrørte en kontrakt for planlægning, levering og opbygning af den fjerde enhed af det termoelektriske anlæg i Vasilikou.

Hvad angår tilsidesættelsen af artikel 4, stk. 2, og artikel 31, stk. 1, i direktiv 93/38 har Kommissionen anført, at tilsidesættelsen vedrører begrundelsen for afvisningen af anmelderens bud og til, at den anden tilbudsgiver vandt udbuddet på grundlag af et kriterium, der ikke var klart nævnt i udbuddet.

Hvad angår tilsidesættelsen af procesdirektivet 92/13 har Kommissionen anført, at udbudsmyndigheden, idet den med sin adfærd skabte en usikker situation hvad angår fortolkningen af de afgørende grunde til afvisningen af anmelderens bud, har tilsidesat direktiv 92/13 som fortolket i betragtning af det effektivitetsformål, det forfølger, samt at udbudsmyndigheden ikke kan begrunde sin beslutning med en simpel henvisning til fremlæggelsen af vurderingen.

(¹) Rådets direktiv 93/38/EØF af 14.6.1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 199, s. 84).

(²) Rådets direktiv 92/13/EØF af 25.2.1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 76, s. 14).

Sag anlagt den 8. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Ungarn

(Sag C-253/09)

(2009/C 233/10)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.. (ved R. Lyal og K. Ritzné Talabér, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Ungarn

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold artikel 18 EF, 39 EF og 43 EF samt EØS-aftalens artikel 28 og 31 ved at behandle køb af en bolig beliggende i Ungarn i forbindelse med salg af en bolig beliggende i en anden stat mindre gunstigt end køb af en bolig beliggende i Ungarn i forbindelse med salg af en bolig beliggende i Ungarn.

— Republikken Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Genstanden for søgsmålet er en ungarsk skatteretlig bestemmelse, hvorefter det ved beregningen af det skattepligtige beløb ved erhvervelse af en bolig beliggende i Ungarn kun er muligt at trække prisen for den solgte bolig fra værdien af den købte bolig, hvis den solgte bolig er beliggende i Ungarn.

Bestemmelsen er i strid med princippet om fri bevægelighed for personer og med etableringsfriheden, som følger af artikel 18 EF, 39 EF og 43 EF samt EØS-aftalens artikel 28 og 32.

Formålet med de nævnte bestemmelser i fællesskabsretten er at lette EF-borgernes udøvelse af en hvilken som helst erhvervs-mæssig virksomhed på et hvilket som helst sted i Fællesskabet og samtidig forbyde enhver foranstaltning, som har til konsekvens at borgerne i Fællesskabets medlemsstater, som ved brug af deres ret til fri bevægelighed ønsker at udøve økonomisk virksomhed på en anden medlemsstats område, bliver bragt i en mindre gunstig situation. Det følger af fast retspraksis, at bestemmelser, som forhindrer en statsborger i en medlemsstat i at forlade sit oprindelsesland for at udøve sin ret til fri bevægelighed, eller afholder ham herfra, udgør restriktioner for nævnte frihed, selv om bestemmelsen finder anvendelse uden hensyn til de berørte personers nationalitet.

Den ungarske skatteretlige bestemmelse, som er genstand for søgsmålet, er imidlertid netop en sådan bestemmelse. Da den beskrevne skattefordel er udelukket, vil udenlandske og ungarske borgere, som udøver deres ret til fri bevægelighed og for en periode lever i en anden medlemsstat og køber en bolig der, have mindre incitament til at købe en bolig i Ungarn end dem, som bor i Ungarn og køber en ny bolig for at erstatte den, de allerede havde, og som var beliggende på det nationale område. På denne måde vil den ungarske lovgivning klart kunne have den virkning, at borgere i andre medlemsstater afholdes fra at etablere sig i Ungarn. Kommissionen finder, at disse personer, som eventuelt allerede har betalt et skattebeløb af samme størrelse i den stat, hvor de tidligere boede, dengang de købte deres bolig, befinder sig i samme situation som dem, der købte deres tidligere bolig i Ungarn. Følgelig skal sådanne personer behandles på samme måde. Eftersom den ungarske lovgivning imidlertid bringer dem, der køber en bolig til erstatning for en bolig i en anden medlemsstat, i en dårligere situation end dem, som også køber en bolig men allerede havde en bolig på det nationale område, behandler den situationer, som er objektivt sammenlignelige, forskelligt og er dermed udtryk for forskelsbehandling.

Det eneste argument, som den ungarske regering har anført, kan ikke begrunde en sådan tilsidesættelse af fællesskabsretten.

Hvad for det første angår henvisningen til hensynet til at sikre sammenhængen i skattesystemet, anfører Kommissionen, at der i den foreliggende sag ikke kan peges på en direkte sammenhæng mellem den omhandlede skattemæssige fordel og udligningen af denne fordel ved en bestemt skatteopkrævning, hvilket er påkrævet for at det påberåbte hensyn til at sikre

sammenhængen i skattesystemet kan udgøre en begrundet restriktion for udøvelsen af de grundlæggende friheder. Fra et økonomisk perspektiv er der ikke nogen direkte sammenhæng mellem købet af en anden bolig og forpligtelsen til at betale skat på den ene side og salget af den første bolig og den skat, der blev betalt på daværende tidspunkt, på den anden side. Det er alene den ungarske lovgivning, som anser disse forhold for at være forbundne.

Hvad endelig angår den ungarske regerings argument om, at et krav om, at der skal tages hensyn til ejendomme solgt i andre medlemsstater og til den erlagte skat, da disse blev købt, samt til at forhindre misbrug, som måtte være sket i forbindelse med disse transaktioner, ville give alvorlige administrative problemer, anfører Kommissionen, at potentielle administrative vanskeligheder ikke i noget tilfælde kan begrunde en tilsidesættelse af de grundlæggende friheder, som er garanteret ved fællesskabsretten. Republikken Ungarn har dog mulighed for at pålægge bestemte krav for at opnå de nødvendige oplysninger, men disse krav må ikke være uforholdsmæssige i forhold til det mål, der forfølges.

Appel iværksat den 15. juli 2009 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 29. april 2009 i sag T-23/07 — Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-265/09 P)

(2009/C 233/11)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves
- Søgsmålet til prøvelse af Harmoniseringskontorets Fjerde Appellkammers afgørelse af 30. november 2006 i sag R 808/2006-4 forkastes, subsidiært hjemvises sagen til fornyet behandling ved Retten.
- Den anden part i appelsagen tilpligtes at betale sagsomkostningerne såvel i første instans som i forbindelse med appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Retten i Første Instans' dom, hvorved Retten annullerede den afgørelse, der blev truffet den 30. november 2006 af Harmoniseringskontorets Fjerde Appellkammer vedrørende afslag på appelindstævntes ansøgning om registrering af tegnet »a« som EF-varemærke. Retten var af den opfattelse, at appellkammeret havde anvendt artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. Rådets forordning (EF) nr. 40/94 (herefter »EF-varemærkeforordningen«) fejlagtigt, idet appellkammeret udledte, at det ansøgte tegn mangler fornødent særpræg, blot fordi det ikke har nogen ændringer eller grafisk udsmykning i forhold til skrifttypen Times New Roman, uden at foretage en konkret efterprøvelse af dets egnethed til at adskille de omhandlede varer ud fra de pågældende kunders synspunkt fra de varer, der stammer fra sagsøgerens konkurrenter.

Det gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b). Harmoniseringskontoret er af den opfattelse, at Retten har anlagt en fejltagtig fortolkning af bestemmelsen i tre henseender.

For det første er det i strid med Rettens opfattelse for at foretage en prøvelse efter EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b), ikke altid nødvendigt at fastslå et tegns fornødne særpræg i form af en konkret prøvelse i forhold til de enkelte varer. Retspraksis har for enkelte kategorier af tegn (f.eks. tredimensionelle tegn, farvemærker, slogans, domænenavne) tilladt en prøvelse af det konkrete fornødne særpræg som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), ved hjælp af generelle udtalelser om forbrugeropfattelsen og om, hvorledes denne dannes, og derved ofte afstået fra en konkret prøvelse af de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af anmeldelsen. I retspraksis er det ligeledes blevet anerkendt, at et konkret fornødent særpræg ved bestemte kategorier af tegn som regel kun kan opnås på grundlag af særpræg opnået ved brug.

For det andet har Retten ikke taget hensyn til, at prøvelsen af det fornødne særpræg udgør en prognoseafgørelse og derfor altid har karakter af en formodning.

For det tredje har Retten ikke taget hensyn til bevisbyrdefordelingen inden for rammerne af prøvelsen efter EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b), for så vidt som den antog, at Harmoniseringskontoret altid under henvisning til konkrete omstændigheder må godtgøre, at et anmeldt tegn mangler fornødent særpræg. Registreringsproceduren er en forvaltningsprocedure og ikke en kontradiktorisk sagsbehandling, hvorved Harmoniseringskontoret skal bevise over for anmelderen, at der består registreringshindringer. Når en sagsøger gør gældende, at et anmeldt varemærke i modsætning til Harmoniseringskontorets foretagne vurdering har fornødent særpræg, påhviler det sagsøgeren ved konkrete og velbegrundede oplysninger at påvise, at det anmeldte varemærke enten oprindeligt havde eller ved brug har erhvervet fornødent særpræg.

Sag anlagt den 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-271/09)

(2009/C 233/12)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Montaguti og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 EF, idet den har opretholdt art. 143, art. 136, stk. 3, og art. 136a, stk. 2, i lov af 28. august 1997 om pensionsfondes organisation og virksomhed (ustawa o organizacju i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych), hvorved adgangen for polske åbne pensionsfonde til at foretage udenlandske investeringer begrænses.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 143 i lov af 28. august 1997 om pensionsfondes organisation og virksomhed (herefter: »pensionsfondloven«) begrænser værdien af investeringer uden for Republikken Polen, idet de åbne pensionsfondes (otwarte fundusze emerytalne, OFE, herefter: »OPF«) investeringer af denne art i henhold til bestemmelsens stk. 2 kun kan udgøre 5 % af værdien af aktiverne af den gældende OPF. Desuden indeholder fortegnelsen over typer af udlandsinvesteringer i artikel 143, stk. 1, i pensionsfondloven ikke en række investeringskategorier, som er fastsat for investeringer i OPF i Republikken Polen.

I henhold til artikel 136, stk. 3, i pensionfondloven tages der ved fastsættelsen af værdien af OPF's nettoaktiver ikke hensyn til værdien af investeringer i værdipapirer, som udstedes af fællesskabsinvesteringsselskaber med hjemsted i udlandet i henhold til artikel 143, stk. 1. Størrelsen på OPF's administrationsgebyrer beregnes imidlertid på grundlag af værdien af OPF's nettoaktiver. Dermed udgør bestemmelsen en begrænsning af kapitalens fri bevægelighed i henhold til artikel 56 EF, idet den afholder OPF fra at investere aktiver i udenlandske investeringsfonde.

Pensionsfondlovens artikel 136a, stk. 2 bestemmer, at transaktionsomkostninger i forbindelse med udenlandske afregningsinstitutioner af OPF's aktiver højst kan udlignes med indlandske afregningsinstitutioners tilsvarende omkostninger. Denne bestemmelse kan afholde OPF fra at foretage udlandsinvesteringer, idet det ikke er muligt fuldt ud at udligne transaktionsomkostningerne i OPF's aktiver, som det er tilfældet med indlandsinvesteringer.

Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 56 EF finder anvendelse på OPF's investeringsvirksomhed, der er en del af

den polske pensionsordning, som støttes på kapitalisering af bidrag fra OPF's medlemmer. De pågældende begrænsninger i kapitalens fri bevægelighed kan hverken retfærdiggøres af betragtninger om tilsyn i henhold til artikel 58 EF eller af generelle betragtninger om den almene interesse. Kvantitative eller kvalitative begrænsninger er nemlig ikke egnede foranstaltninger til at sikre finansiel stabilitet vedrørende de af OPF indsamlede bidrag fra dens medlemmer. Under alle omstændigheder er alle de omstridte foranstaltninger uforholdsmæssige.

Appel iværksat den 22. juli 2009 af Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) til prøvelse af dom afsagt den 20. maj 2009 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i de forenede sager T-405/07 og 406/07, CFCMCEE mod KHIM

(Sag C-282/09 P)

(2009/C 233/13)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) (ved avocats P. Greffe og L. Paudrat)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt den 20. maj 2009 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) ophæves, for så vidt som den delvis frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked i de af sagsøgeren anlagte sager og stadfæstede dets afgørelser truffet den 10. juli 2007 (sag R 119/2007-1) og den 12. september 2007 (sag R-120/2007-1), for så vidt som de afslog EF-varemærkeansøgningerne PAYWEB CARD nr. 003861051 og P@YWEB CARD nr. 003861044 for følgende varer og tjenesteydelser:

— »smarkort eller mikroprocessorkort, magnetiske kort, magnetiske identitetskort eller mikroprocessorkort til identificering, magnetiske betalingskort eller mikroprocessorbetalingskort, kreditkort, hævekort, mekanismer til forudbetaling for fjernsynsapparater« i klasse 9.

— »ejendomsmæglervirksomhed, ulykkesforsikringer, inkasobureauer, finansielle analyser, forsikringer, vurdering af fast ejendom, udstedelse af værdikuponer, sparekasser, veksling af penge, verifikation af checks, udstedelse af rejsechecks, finansiel rådgivningsvirksomhed, forsikringsmæglervirksomhed, ejendomsmæglervirksomhed, deponering af

værdigenstande, deponering af værdigenstande i pengeskabe, vurderinger og finansiel vurdering (forsikring, banker, ejendomsrådgivningsvirksomhed), finansiel information (forsikring, banker, ejendomsrådgivningsvirksomhed), forvaltning af formuer, finansiel information, opkrævning af husleje, tegning af sygeforsikringer, søforsikringer, livsforsikringer, onlineinformation om finans- og bankanliggender, interaktive computerstyrede finansielle oplysninger» i klasse 36,

— »kommunikation via computerterminaler, transmission af telegrammer, telegramexpedition, information vedrørende telekommunikation, elektroniske meddelelser, transmission af meddelelser, transmission af meddelelser og billeder formidlet via computer, transmission via satellit« i klasse 38.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har i det væsentlige påberåbt sig to anbringender til støtte for sin appel.

Med sit første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten ikke opfyldte sin begrundelsespligt og dermed tilsidesatte artikel 253 EF og artikel 73 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker⁽¹⁾, idet den ikke annullerede de anfægtede afgørelser truffet af Harmoniseringskontoret på grund af manglende begrundelse. I disse afgørelser foretog Harmoniseringskontorets appelkammer en helhedsvurdering af det fornødne særpræg ved ordtegnene PAYWEB CARD og P@YWEB CARD for de pågældende varer og tjenesteydelser uden at begrunde disse afgørelser i forhold til hver enkelt af dem. En generel begrundelse er imidlertid alene mulig, såfremt varer og tjenesteydelser har en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse med hinanden, således at de udgør en tilstrækkeligt homogen kategori eller gruppe, hvilket åbenlyst ikke er tilfældet i den foreliggende sag, idet de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af registreringsansøgningen, opfylder forskellige funktioner.

Med sit andet anbringende har appellanten anfægtet Rettens bedømmelse, hvorefter der foreligger en vis overlappning i de respektive anvendelsesområder for de absolutte registreringshindringer i artikel 7, stk. 1, litra b)-d), i forordning nr. 40/94. Ifølge Domstolens praksis er hver enkelt af de registreringshindringer, der er opregnet i forordningens artikel 7, stk. 1, nemlig uafhængig af de øvrige og skal bedømmes hver for sig. Retten begik således en fejl ved anvendelsen af artikel 7, stk. 1, litra b), i relation til varerne i klasse 9, idet den ikke foretog en reel individuel bedømmelse af den registreringshindring, som følger af bestemmelsen.

⁽¹⁾ EFT 1994 L 11, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'appello di Roma (Italien) den 24. juli 2009 — Luigi Ricci mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sag C-286/09)

(2009/C 233/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte d'appello di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Luigi Ricci

Sagsøgt: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 17 EF, 39 EF og 42 EF og de relevante bestemmelser i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at princippet om sammenlægning af alle forsikringsperioder med henblik på erhvervelse og bevarelse af retten til ydelser — hvilket princip Rådet har udmøntet i forordning nr. 1408/71 — finder anvendelse i alle tilfælde, hvor det er nødvendigt at gøre brug af ordningen med sammenlægning og pro rata-beregning med henblik på anerkendelse af ret til en given ydelse, med den virkning, at der i dette øjemed skal tages hensyn til såvel forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter hver medlemsstats nationale lovgivning, som forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den sociale sikringsordning, der gælder for ansatte ved fællesskabsinstitutionerne?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'appello di Roma (Italien) den 24. juli 2009 — Aduo Pisaneschi mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sag C-287/09)

(2009/C 233/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte d'appello di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Aduo Pisaneschi

Sagsøgt: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 17 EF, 39 EF og 42 EF og de relevante bestemmelser i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at princippet om sammenlægning af alle forsikringsperioder med henblik på erhvervelse og bevarelse af retten til ydelser — hvilket princip Rådet har udmøntet i forordning nr. 1408/71 — finder anvendelse i alle tilfælde, hvor det er nødvendigt at gøre brug af ordningen med sammenlægning og pro rata-beregning med henblik på anerkendelse af ret til en given ydelse, med den virkning, at der i dette øjemed skal tages hensyn til såvel forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter hver medlemsstats nationale lovgivning, som forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den sociale sikringsordning, der gælder for ansatte ved fællesskabsinstitutionerne?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italien) den 27. juli 2009 — Telecom Italia SpA mod Regione Autonoma della Sardegna

(Sag C-290/09)

(2009/C 233/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Telecom Italia SpA

Sagsøgt: Regione Autonoma della Sardegna

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal bestemmelserne i direktiv 2004/18/EF⁽¹⁾ — om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — som angivet i afsnit 10 fortolkes således, at en midlertidig sammenslutning af virksomheder, hvorunder indgår en statslig myndighed som den i punkt 12 beskrevne, ikke må deltage i et udbud af tjenesteydelser som dokumentation, offentliggørelse og gennemførelse af »Ensartet system indrettet med henblik på den visuelle identitet af til kultursteder ens steder og kulturinstitutioners visuelle identitet: Sardinien kulturarv«, der er genstand for udbuddet iværksat af Regione Sardegna?

2) Er bestemmelserne i den italienske lovgivning, nemlig såvel artikel 3, stk. 22 og 19, i kodeksen om offentlige aftaler, jf.

lovdekret nr. 163/2006 [»hvorefter henholdsvis begrebet »økonomisk aktør« omfatter entreprenører, leverandører og tjenesteydere eller en sammenslutning eller konsortium af disse« og »begreberne »entreprenør«, »leverandør« og »tjenesteyder« omfatter en fysisk eller juridisk person eller en enhed, der ikke er en juridisk person, herunder Gruppo europeo di interesse economico (GEIE) oprettet i henhold til lovdekret nr. 240 af 23. juli 1991, som »på markedet tilbyder« henholdsvis udførelsen af bygge- eller anlægsarbejder, levering af varer og leveringen af tjenesteydelser«], som artikel 34 i kodeksen om offentlige aftaler (med liste over retssubjekter, der kan deltage i udbud for tildelingen af offentlige aftaler) i strid med direktiv 2004/18/EF, hvis lovgivningen fortolkes således, at deltagelsen i udbud begrænses til professionelle leverandører af disse aktiviteter, hvorved offentlige organer med overvejende andre formål end fortjeneste, nemlig forskning, udelukkes?

(¹) EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale di Parma (Italien) den 27. juli 2009 Isabella Calestani mod Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(Sag C-292/09)

(2009/C 233/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Parma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Isabella Calestani

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 19, stk. 5, i dekret fra republikkens præsident i strid med fællesskabsretten og princippet om momsens neutralitet, og er der navnlig tale om manglende gennemførelse af sjette direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ af 17. maj 1977, for så vidt som en afgiftspligtig person, der ifølge loven udøver momsfritaget virksomhed i henhold til national ret, ved beregningen af pro rata-satsen ikke kan fradrage momsen på køb af udstyr?

(¹) EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Italien) den 27. juli 2009 — Paolo Lunardi mod Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(Sag C-293/09)

(2009/C 233/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Provinciale di Parma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Paolo Lunardi

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 19, stk. 5, i dekret fra republikkens præsident i strid med fællesskabsretten og princippet om momsens neutralitet, og er der navnlig tale om manglende gennemførelse af sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977⁽¹⁾, for så vidt som en afgiftspligtig person, der ifølge loven udøver momsfritaget virksomhed i henhold til national ret, ved beregningen af pro rata-satsen ikke kan fradrage momsen på køb af udstyr?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 31. juli 2009 — I.B. mod Conseil des ministres

(Sag C-306/09)

(2009/C 233/19)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: I.B.

Sagsøgt: Conseil des ministres

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en dom, der af afsagt in absentia, uden at den dømte var blevet underrettet om tid og sted for retsmødet, og som den pågældende stadig har mulighed

for at appellere, ikke anses for en arrestordre med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom eller en anden frihedsberøvende foranstaltning i henhold til artikel 4, nr. 6, i Rådet for Den Europæiske Unions rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne⁽¹⁾, men for en arrestordre med henblik på retsforfølgning i henhold til samme rammeafgørelses artikel 5, nr. 3?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal den samme rammeafgørelses artikel 4, nr. 6, og artikel 5, nr. 3, da fortolkes således, at de ikke giver medlemsstaterne mulighed for at gøre overgivelsen til den udstedende stats judicielle myndigheder af en person, der er bosat på deres område, og som, under de i det første spørgsmål anførte omstændigheder, er omfattet af en arrestordre med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, betinget af, at den pågældende overføres til den fuldbyrdende medlemsstat for der at afsone straffen eller den anden frihedsberøvende foranstaltning, som denne er endeligt idømt i den udstedende stat?

3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er disse artikler da i strid med artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og mere specifikt med lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling?

4) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal samme rammeafgørelses artikel 3 og 4 da fortolkes således, at de er til hinder for, at de judicielle myndigheder i en medlemsstat giver afslag på at fuldbyrde en europæisk arrestordre, hvis der er alvorlige grunde til at antage, at fuldbyrdelsen vil medføre krænkelse af den pågældendes grundlæggende rettigheder, som er fastsat i artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union?

⁽¹⁾ EFT L 190, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 4. august 2009 — Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique mod Société Accor

(Sag C-310/09)

(2009/C 233/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Sagsøgt: Société Accor

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Skal artikel 56 EF og 43 EF fortolkes således, at de er til hinder for en skatteordning, der har til formål at afskaffe økonomisk dobbeltbeskatning af udbytte ved
- i) at tillade et moderselskab at modregne den skattegodtgørelse, der tilkommer moderselskabet i anledning af udbytte fra datterselskaber i Frankrig, i forskudsskatten, når det til sine aktionærer udlodder udbytte betalt af dets datterselskaber, men
- ii) som ikke giver en tilsvarende modregningsadgang og skattegodtgørelse på grund af udbytte fra et datterselskab i en anden medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab? Er denne ordning i strid med principperne om frie kapitalbevægelser og etableringsfriheden i forhold til moderselskabet?
- b) Hvis det første spørgsmål skal besvares benægtende, er artikel 56 EF og 43 EF da alligevel til hinder for en sådan ordning, aktionærernes situation taget i betragtning, da udbyttet fra datterselskaber, som moderselskabet udlodder til aktionærerne, på grund af betalingen af forskudsskatten beror på, hvor datterselskaberne er beliggende (i Frankrig eller i en anden medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab), hvilket indebærer, at ordningen derved kommer til at virke afskrækkende på de aktionærer, der vil investere i moderselskabet, og derfor skader dette selskabs mulighed for at skaffe kapital og også afholder moderselskabet fra at overføre kapital til datterselskaber i andre medlemsstater end i Frankrig og fra at oprette datterselskaber i andre medlemsstater end i Frankrig?
- 2) Hvis det første spørgsmåls første og andet delspørgsmål a og b skal besvares bekræftende, er fællesskabsretten — hvis artikel 56 EF og 43 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en ordning med forskudsskat som beskrevet ovenfor, således at myndighederne i princippet skal tilbagebetale de beløb, der er blevet indbetalt i henhold til ordningen, for så vidt som skatten er opkrævet i strid med fællesskabsretten — da, inden for rammerne af en ordning, der ikke indebærer, at den skattepligtige overvælter skatten på en tredjemand, til hinder for
- a) tilbagebetaling af de beløb, som moderselskabet har indbetalt ifølge ordningen, da en tilbagebetaling ville udgøre en uberettiget berigelse, og
- b) hvis dette spørgsmål skal besvares benægtende, med hensyn til tilbagebetalingen af det af moderselskabet indbetalte beløb at indvende, at dette beløb ikke belaster moderselskabet skattemæssigt eller bogføringsmæssigt, da det kun er en modregning i det samlede beløb, som kan udloddes til aktionærerne?
- 3) Under hensyn til besvarelsen af spørgsmål 1 og 2 er fællesskabsrettens ækvivalens- og effektivitetsprincipper til hinder

for, at der for, at de beløb, som betales for at sikre anvendelsen af den samme skattemæssige behandling af et moderselskabs videreudlodning af udbytte fra henholdsvis datterselskaber i Frankrig og i en anden medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, skal kunne tilbagebetales, kræves — i givet fald med forbehold af bestemmelser i den gældende bilaterale overenskomst mellem Frankrig og den medlemsstat, hvor datterselskaber er etableret, om udveksling af oplysninger — at den skattepligtige fremlægger oplysninger (som kun denne har adgang til) for hver enkel udlodning, som er genstand for en tvist, herunder blandt andet den skattesats, som er blevet anvendt, det faktisk indbetalte skatebeløb for udbytte fra datterselskaber i andre medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab end Frankrig, selv om oplysninger ikke kræves for franske datterselskaber, da myndighederne har adgang til dem?

Appel iværksat den 12. august 2009 af NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB til prøvelse af dom afsagt den 9. juni 2009 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-152/06, NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-322/09 P)

(2009/C 233/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (ved advocati M. Merola og L. Armati)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

— Den appellerede dom ophæves i sin helhed.

— Det fastslås, at det af Destination Stockholm anlagte søgsmål i sag T-152/06 kan antages til realitetsbehandling og er begrundet, således at der gives medhold i de påstande, der var nedlagt i første instans.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært:

— Den appellerede dom ophæves i sin helhed og det fastslås, at det af Destination Stockholm anlagte søgsmål i sag T-152/06 kan antages til realitetsbehandling.

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling af sagens realitet.
- Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten i den appellerede dom:

- Tilsidesatte artikel 230 EF ved åbenbart at fordreje indholdet af de anfægtede skrivelser, ophavsmandens hensigt og de beviser, der var fremført for Retten i Første Instans.
- Foretog en ukorrekt angivelse af Kommissionens stillingtagen til de omtvistede foranstaltningers forenelighed som midlertidig, og anvendte en selvmodsigende begrundelse vedrørende det samme spørgsmål.
- Foretog en upassende henvisning til artikel 88, stk. 1, EF, ved at antage, at Kommissionen afviste en anmodning om at foreslå egnede foranstaltninger.
- Anvendte artikel 4, 10, 13 og 20, stk. 2, i forordning nr. 659/1999⁽¹⁾ forkert, ved navnlig at fastslå, at Kommissionens klassificering af de omtvistede foranstaltninger som eksisterende støtte er til hinder for, at et afslag på en klage kan anfægtes.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, EFT L 83, s. 1.

Sag anlagt den 17. august 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-330/09)

(2009/C 233/22)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Braun og M. Adam, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 29. juni 2008. På tidspunktet for anlæggelsen af den foreliggende sag havde sagsøgeren endnu ikke vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme direktivet eller i hvert fald ikke givet Kommissionen meddelelse herom.

⁽¹⁾ EUT L 157, s. 87.

RETTE I FØRSTE INSTANS

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. juni 2009 —
Krcova mod Domstolen**

(Sag T-498/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — ansættelse — prøvetid — forlængelse af prøvetiden — udtalelse ved prøvetidens udløb — afskedigelse efter prøvetidens udløb — vedtægtens artikel 34 — Personalerettens forpligtelse til at begrunde sine afgørelser)

(2009/C 233/23)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Erika Krcova (Trnava, Slovakiet) (ved avocat J. Rooy)

Den anden part i appelsagen: De Europæiske Fællesskabers Domstol (først ved M. Schauss, derefter ved A.V. Placco, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling), den 18. oktober 2007, sag F 112/06, Krcova mod Domstolen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Erika Krcova bærer sine egne omkostninger og betaler De Europæiske Fællesskabers Domstols omkostninger i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 15.8.2008.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 29. juni 2009
— Athinaïki Techniki mod Kommissionen**

(Sag T-94/05) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — klage — beslutning om henlæggelse af klagen — hjemvisning til Retten efter annullation — tilbagetrækning af den anfægtede beslutning — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)

(2009/C 233/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Athinaïki Techniki AE (Athen, Grækenland) (ved avocat S. Pappas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafyllou, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Athens Resort Casino AE Symmetochon (Marrousi, Grækenland) (ved barrister F. Carlin og avocat N. Korogiannakis)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 2. december 2004 om henlæggelse af sagsøgerens klage vedrørende statsstøtte, som Den Helleniske Republik hævdes at have ydet til konsortiet Hyatt Regency i forbindelse med den offentlige kontrakt vedrørende »Casino Mont Parnès«.

Konklusion

1) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler alle sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2005.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 2. juli 2009
— Evropaiki Dynamiki mod ECB**

(Sag T-279/06) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — Fællesskabets udbudsprocedurer — levering af it-rådgivnings- og -udviklingstjenester til ECB — afslag på et bud og beslutning om at tildele kontrakten til andre tilbudsgivere — annullationssøgsmål — retlig interesse — udelukkelseskriterium — tilladelse skal meddeles af en national myndighed — søgsmålet delvist åbenbart ugrundet, delvist åbenbart uantageligt til realitetsbehandling)

(2009/C 233/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved avocats N. Korogiannakis og N. Keramidas)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ved F. von Lindeiner og G. Gruber, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks (ECB) beslutning af 31. juli 2006 om at afslå det af sagsøgeren indgivne bud i forbindelse med udbuddet efter forhandling i forbindelse med levering af it-rådgivnings- og -udviklingstjenester til ECB, såvel som beslutningen om at tildele kontrakten til andre tilbudsgivere.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. juni 2009
— Procter & Gamble mod KHIM — Bayer (LIVENSA)**

(Sag T-159/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — ikke fornødent at træffe afgørelse)

(2009/C 233/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, De Forenede Stater) (ved avocat K. Sandberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Bayer AG (Leverkusen, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. februar 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 960/2007-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Bayer AG og The Procter & Gamble Company.

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) The Procter & Gamble Company bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

⁽¹⁾ EUT C 171 af 5.7.2008.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2009
— infeuropé mod Kommissionen**

(Sag T-176/08) ⁽¹⁾

(Passivitets-, annullations- og erstatningssøgsmål — offentlige tjenesteydelsesaftaler — udbud vedrørende vedligeholdelse af KHIM's edb-systemer — administrativ klage til Kommissionen — Kommissionens stiltiende beslutning om afvisning — nye påstande — forbindelse mellem passivitetsøgsmål og erstatningssøgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2009/C 233/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: infeuropé (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat O. Mader)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Bambara og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

For det første, principalt, påstand om at det fastslås, at Kommissionen har udvist passivitet, idet den retsstridigt har undladt at annullere afgørelsen om tildeling af rammekontrakter som følge af den af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) gennemførte udbudsprocedure AO/042/05 om softwarevedligeholdelse, der vedrører KHIM's systemer til drift af kernevirkomheden på området for varemærker og design, samt at bringe de særftaler til ophør, der er indgået som følge af disse rammekontrakter, og subsidiært

påstand om, at Kommissionens påståede stiltiende beslutning om afvisning af sagsøgerens administrative klage af 2. december 2007 i forbindelse med den nævnte udbudsprocedure annulleres, og for det andet påstand om erstatning for den skade, der angiveligt er lidt som følge af Kommissionens påståede retsstridige undladelser

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) in feurope bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse om European Dynamics SA's begæring om intervention.
- 4) in feurope, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og European Dynamics bærer hver deres egne omkostninger forbundet med begæringen om intervention.

(¹) EUT C 171 af 5.7.2008.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2009 — in feurope mod Kommissionen

(Sag T-188/08) (¹)

(Passivitets-, annullations- og erstatningssøgsmål — offentlige tjenesteydelsesaftaler — udbud vedrørende udførelse af rådgivnings-, revisions- og undersøgelsesbistand til KHIM — administrativ klage til Kommissionen — Kommissionens stiltiende beslutning om afvisning — nye påstande — forbindelse mellem passivitetsøgsmål og erstatningssøgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2009/C 233/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: in feurope (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat O. Mader)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Bambara og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

For det første, principalt, påstand om at det fastslås, at Kommissionen har udvist passivitet, idet den retsstridigt har undladt at annullere afgørelsen om tildeling af rammekontrakter som følge af den af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) gennemførte udbudsprocedure AO/026/06 om udførelse af rådgivnings-, revisions- og undersøgelsesbistand, såvel som undladt at bringe de særtaftaler til ophør, der er indgået som følge af disse rammekontrakter, og subsidiært påstand om, at Kommissionens påståede stiltiende

beslutning om afvisning af sagsøgerens administrative klage af 13. december 2007 i forbindelse med den nævnte udbudsprocedure annulleres, og for det andet påstand om erstatning for den skade, der angiveligt er lidt som følge af Kommissionens påståede retsstridige undladelser.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) in feurope betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 171 af 5.7.2008.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2009 — Hoo Hing mod KHIM — Tresplain Investments (Golden Elephant Brand)

(Sag T-300/08) (¹)

(EF-varemærker — ugyldighedssag — artikel 63, stk. 4, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 65, stk.4, i forordning (EF) nr. 207/2009) — retsakt, der giver sagsøgeren fuldstændig medhold i dennes påstande — afvisning)

(2009/C 233/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hoo Hing Holdings Ltd (Romford, Essex, Det Forenede Kongerige) (ved barrister M. Edenborough)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Novais Gonçalves, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Tresplain Investments Ltd (Tsing Yi, Hong Kong) (ved barrister D. McFarland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. maj 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 889/2007-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Hoo Hing Holdings Ltd og Tresplain Investments Ltd.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hoo Hing Holdings Ltd betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 247 af 27.9.2008.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. juni 2009
— Timmer mod Revisionsretten**

(Sag T-340/08 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — nye og væsentlige faktiske omstændigheder — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2009/C 233/30)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Marianne Timmer (Saint-Sauves-d'Auvergne, Frankrig) (ved avocat F. Rollinger)

Den anden part i appelsagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Kennedy, J.-M. Stenier og G. Corstens, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 5. juni 2008 i sag F-123/06, Timmer mod Revisionsretten (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om, at denne kendelse ophæves.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Marianne Timmer bærer sine egne omkostninger og betaler de sagsomkostninger, som Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber har afholdt i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 285 af 8.11.2008.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. juni 2009
— Nijs mod Revisionsretten**

(Sag T-371/08 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — afgørelse om at udnævne appellants overordnede — intern udvælgelsesprøve — valg af personaleudvalget — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren i forfremmelsesåret 2006 — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2009/C 233/31)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved avocats F. Rollinger og A. Hertzog)

Den anden part i appelsagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Kennedy, J.-M. Steiner og J. Vermer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 26. juni 2008 i sag F-5/07, Nijs mod Revisionsretten, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Bart Nijs bærer sine egne omkostninger og betaler desuden Revisionsrettens omkostninger i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 22.11.2008.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. juni 2009
— Nijs mod Revisionsretten**

(Sag T-376/08) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — karriereudviklingsrapport for perioden 2005/2006 — afgørelse om ikke at udnævne appellanten i forfremmelsesåret 2007 — Revisionsrettens afgørelse om at genudnævne sin generalsekretær — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2009/C 233/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved avocat F. Rollinger og A. Hertzog)

Den anden part i sagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Kennedy, J.-M. Steiner og G. Corstens, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 26. juni 2008 i sag F-1/08, Nijs mod Revisionsretten, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

- 2) Bart Nijs bærer sine egne omkostninger og betaler desuden Revisionsrettens omkostninger i appellsagen.

(¹) EUT C 301 af 22.11.2008.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 10. juli 2009 — TerreStar Europe mod Kommissionen

(Sag T-196/09 R)

(Særlige rettergangsformer — beslutning om udvælgelse af operatører af fælleseuropæiske systemer, der leverer mobile satellittjenester — begæring om udsættelse af gennemførelse og om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)

(2009/C 233/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TerreStar Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved avocat R. Olofsson og barrister J. Killick)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved advokats G. Braun og A. Nijenhuis, bistået af advokats K. Platteau og D. Van Liedekerke)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning 2009/449/EF af 13. maj 2009 om udvælgelse af operatører af fælleseuropæiske systemer, der leverer mobile satellittjenester (MSS) (EUT L 149, s. 65)

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 22. juli 2009 — Evropaiki Dynamiki mod EASA

(Sag T-297/09)

(2009/C 233/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved lawyers N. Korogiannakis og M. Dermitzakis)

Sagsøgt: European Aviation Safety Agency

Sagsøgerens påstande

- EASA's beslutninger om at vælge sagsøgeren, der har afgivet bud som svar på en åben udbudsprocedure EASA.2009.OP.02, del 1, del 2, del 3 og del 5 om IKT-tjenester (EUT 2009/S 22-030588), som den anden og tredje kontrahent i rækkefølgen, meddelt sagsøgeren ved fire separate skrivelser, dateret den 12. maj 2009, 8. juli 2009, 13. juli 2009 og 15. juli 2009, og alle forbundne beslutninger vedtaget af EASA, herunder beslutningen om at tildele kontrakten til de valgte bydende, annulleres.
- EASA tilpligtes at betale 6 100 000 EUR til sagsøgeren i erstatning for de tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure.
- EASA tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også hvis sagsøgeren ikke får medhold i nærværende søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I denne sag nedlægger sagsøgeren påstand om annullation af søgtes beslutning om at vælge sagsøgeren, der har afgivet bud som svar på den åbne udbudsprocedure for IKT-tjenester (EASA.2009.OP.02), som den anden og tredje kontrahent i rækkefølgen, og at tildele kontrakten til de valgte tilbudsgivere. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for påståede tab som følge af udbudsproceduren.

Sagsøgeren har gjort følgende anbringender gældende til støtte for søgsmålet:

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at EASA har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og ligebehandlingsprincippet, idet den ikke har overholdt udelukkelseskriterierne i finansforordningens artikel 93, stk. 1, og artikel 94 (¹) ved ikke at udelukke en af deltagerne i det valgte konsortium fra udbudsproceduren, som af de nationale myndigheder blev anklaget for — og endog erkendte at være skyldig i — ulovlige aktiviteter, nærmere bestemt bedrageri, korruption og bestikkelse, inden for rammerne af kontrakter tildelt af de offentlige myndigheder i Den Europæiske Union og internationalt, samt forfalskning af regnskabsbøger, og idet en anden valgt tilbudsgiver havde foretaget alvorlig misligholdelse af sine aftalemæssige forpligtelser i forhold til Kommissionen. Sagsøgte tilsidesatte herved både artikel 133a og 134 i gennemførelsesbestemmelserne (²) og artikel 45 i direktiv 2004/18/EF (³).

Sagsøgeren har endvidere påberåbt sig søgtes embedsforseelse, der følger af en af de valgte tilbudsgiveres potentielle anvendelse af underleverandører fra lande, der ikke er omfattet af WTO-aftalen om offentlige indkøb (GPA).

For det andet hævder sagsøgeren, at sagsøgte foretog åbenbare fejlskøn og ikke gav en begrundelse i strid med finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne hertil, samt i strid med direktiv 2004/18/EF og artikel 253 EF. Sagsøgeren har anført, at sagsøgte også har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet en af de valgte tilbudsgivere ikke havde overholdt udbudsbetingelserne.

- (¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).
- (²) Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Sag anlagt den 22. juli 2009 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-298/09)

(2009/C 233/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved lawyers N. Korogiannakis og M. Dermitzakis)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutninger om at vælge sagsøgeren, der har afgivet bud som svar på en åben udbudsprocedure EAC/01/2008 vedrørende eksterne tjenesteydelser for undervisningsprogrammer (ESP-ISEP), del 1 »IS udvikling og vedligeholdelse« og del 2 »IS undersøgelser, test, erhvervsuddannelse og støtte« (EUT 2008/S 158-212752), som den anden kontrahent i rækkefølgen, meddelt sagsøgeren ved to separate skrivelser, dateret den 12. maj 2009, og alle forbundne beslutninger vedtaget af Kommissionen, herunder beslutningen om at tildele de respektive kontrakter til de valgte bydende, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale 9 554 480 EUR til sagsøgeren i erstatning for de tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også hvis sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I denne sag nedlægger sagsøgeren påstand om annullation af sagsøgtes beslutning om at vælge sagsøgeren, der har afgivet bud som svar på den åbne udbudsprocedure vedrørende eksterne tjenesteydelser for undervisningsprogrammer (ESP-ISEP) EAC/01/2008, som den anden kontrahent i rækkefølgen, og at tildele de respektive kontrakter til de valgte tilbudsgivere. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for påståede tab som følge af udbudsproceduren.

Sagsøgeren har gjort følgende anbringender gældende til støtte for søgsmålet:

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og ligebehandlingsprincippet, idet den ikke har overholdt udelukkelseskriterierne i finansforordningens artikel 93, stk. 1, og artikel 94 (¹) ved ikke at udelukke en af deltagerne i det valgte konsortium fra udbudsproceduren, selv om denne havde misligholdt sine forpligtelser i henhold til kontrakten i forhold til sagsøgte. Sagsøgte tilsidesatte herved både artikel 133a og 134 i finansforordningens gennemførelsesbestemmelser (²).

For det andet hævder sagsøgeren, at sagsøgte har tilsidesat finansforordningens artikel 100, stk. 2, idet den ikke har givet en passende begrundelse. Efter sagsøgerens opfattelse var de af Kommissionen fremførte bemærkninger generelle, misvisende og uklare.

For det tredje anfører sagsøgeren, at Kommissionen retsstridigt har forlænget buddenes gyldighedsperiode i strid med finansforordningens artikel 130 og principperne om god forvaltning, gennemsigtighed og ligebehandling.

(¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

(²) Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som ændret ved Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 478/2007 af 23. april 2007 (EUT L 111, s. 13).

Sag anlagt den 30. juli 2009 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-308/09)

(2009/C 233/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitikks skrivelse af 20. maj 2009, nr. 4263, vedrørende det regionale operative program »Campania« 2000-2006 annulleres. Betalingsanmodning SYSFIN 2009/0154 Adonis A/723 af 12. januar 2009, som indeholdt følgende beslutning: »Beløbet på 18 544 968,79 EUR vedrørende udgifter afholdt efter den 17. maj 2006 inden for rammerne af foranstaltning 1.7, vedrørende den regionale ordning for håndtering og bortskaffelse af affald, afvises«.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Anbringenderne og de væsentligste argumenter er identiske med dem, der er fremsat i sag T-99/99, Italien mod Kommissionen ⁽¹⁾.

Sagsøgeren har særligt gjort følgende gældende:

- Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 32 og 39 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ⁽²⁾, for så vidt som Kommissionen har nedsat betalingen af de udgifter, der er afholdt i forbindelse med foranstaltning 1.7 i »afventning af afgørelsen i sag T-99/99«, og et annullationssøgsmål til prøvelse af de tidligere beslutninger i betalingsproceduren ikke nævnes blandt de konkrete tilfælde for nedsættelse af de i henhold til de i ovennævnte artikler fastsatte strukturelle betalinger.
- Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 230 EF. Det gøres i den forbindelse gældende, at hvis medlemsstaterne ved anlæggelsen af en retssag må befrygte en nedsættelse af de følgende mellemliggende betalinger, står det dem ikke længere frit for at udøve deres grundlæggende ret til en effektiv domstolsbeskyttelse.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 1.5.2009, s. 34.

⁽²⁾ EFT L 161 af 26.6.1999 s. 1.

Appel iværksat den 4. august 2009 af Luigi Marcuccio til prøvelse af dom afsagt den 20. maj 2009 af Personaleretten i sag F-73/08, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-311/09 P)

(2009/C 233/37)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

Under alle omstændigheder nedlægges følgende påstande:

- Den appellerede kendelse ophæves i dens helhed.
- Den stævning, der ligger til grund for denne sag, antages til realitetsbehandling.

Principalt:

- Kommissionens afslag på appellants anmodning af 27. juni 2007 annulleres.
- Kommissionens afslag på appellants anmodning af 29. juni 2007 annulleres.
- Kommissionens afslag på appellants anmodning af 30. juni 2007 annulleres.
- Kommissionens afslag på appellants anmodning af 2. juli 2007 annulleres.
- Om fornødent annulleres det notat af 29. april 2008, der er underskrevet Bernhard Jansen.
- Der nedlægges en særlig påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale appellanten et beløb på 4 747,29 eller det større eller mindre beløb, som Domstolen finder rimeligt og retfærdigt, med tillæg af renter med virkning fra den 7. november 2007 med 10 % årligt og med renters rente, eller med den rente, som Domstolen finder rimelig.
- Kommissionen tilpligtes at betale de sagsomkostninger, som appellanten hidtil har afholdt i sagen.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til fornyet behandling ved Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Personalerettens kendelse af 20. maj 2009, i sag F-73/08. Ved denne kendelse afviste Personaleretten delvist og kendte delvist ugrundet et søgsmål, der var anlagt med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at efterkomme appellants anmodninger om godtgørelse af den normale sats samt af den supplerende sats, dvs. 100 % af appellants lægelige udgifter.

Til støtte for sine påstande gør appellanten gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af forpligtelsen til at begrunde en fællesskabsafgørelse, af begrebet anfægtelig retsakt, af princippet om retspraksis normerende virkning, princippet om magtfordeling samt af Fællesskabets retsinstansers retspraksis vedrørende retsvirkningerne af en annullation af en afgørelse, der er truffet af en fællesskabsinstitution.

Appellanten har ligeledes gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af begrebet om litispændens og om bekræftende afgørelser samt af bestemmelserne vedrørende sagsomkostninger.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. juli 2009
— **Kat m.fl. mod Rådet og Kommissionen**

(Forenede sager T-530/93, T-531/93, T-87/94, T-91/94, T-106/94, T-120/94 og T-124/94) ⁽¹⁾

(2009/C 233/38)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at de forenede sager skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 334 af 9.12.1993.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. juli 2009
— **Bouma m.fl. mod Rådet og Kommissionen**

(Sag T-533/93) ⁽¹⁾

(2009/C 233/39)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 334 af 9.12.1993.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. juli 2009
— **Wilman m.fl. mod Rådet og Kommissionen**

(Forenede sager T-4/94, T-73/94, T-372/94, T-52/97, T-60/97, T-64/97 og T-144/97) ⁽¹⁾

(2009/C 233/40)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at de forenede sager skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 43 af 12.2.1994.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juli 2009
— **Studio Bichara m.fl. mod Kommissionen**

(Sag T-86/06) ⁽¹⁾

(2009/C 233/41)

Processprog: italiensk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 20.5.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. juli 2009
— **Fusco mod KHIM — Fusco International**
(FUSCOLLECTION)

(Sag T-48/08) ⁽¹⁾

(2009/C 233/42)

Processprog: italiensk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 92 af 12.4.2008.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 30. juni 2009
— **Sahlstedt m.fl. mod Kommissionen**

(Sag T-129/08) ⁽¹⁾

(2009/C 233/43)

Processprog: finsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 128 af 24.5.2008.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 24. juni 2009
— **Four Ace International mod KHIM (skiken)**

(Sag T-156/09) ⁽¹⁾

(2009/C 233/44)

Processprog: tysk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 153 af 4.7.2009.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Kendelse afsagt af Personaleretten den 4. juni 2009 — Locchi mod Kommissionen

(Sag F-78/08) ⁽¹⁾

(2009/C 233/45)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret efter en mindelig bilæggelse af tvisten.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 22.11.2008, s. 66.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 233/39	Sag T-533/93: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. juli 2009 — Bouma m.fl. mod Rådet og Kommissionen	21
2009/C 233/40	Forenede sager T-4/94, T-73/94, T-372/94, T-52/97, T-60/97, T-64/97 og T-144/97: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. juli 2009 — Wilman m.fl. mod Rådet og Kommissionen	21
2009/C 233/41	Sag T-86/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juli 2009 — Studio Bichara m.fl. mod Kommissionen	21
2009/C 233/42	Sag T-48/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. juli 2009 — Fusco mod KHIM — Fusco International (FUSCOLLECTION)	21
2009/C 233/43	Sag T-129/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 30. juni 2009 — Sahlstedt m.fl. mod Kommissionen	21
2009/C 233/44	Sag T-156/09: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 24. juni 2009 — Four Ace International mod KHIM (skiken)	21

Retten for EU-Personalesager

2009/C 233/45	Sag F-78/08: Kendelse afsagt af Personaleretten den 4. juni 2009 — Locchi mod Kommissionen ...	22
---------------	--	----

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnenter

Publikationer, der er produceret af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

